بسم الله الرحمن الرحيم

୬ ଅପ୍ରେଲ୍ ୨୦୧୮ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ରହେମାନ୍, ସ୍ପେନ୍

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆତ୍ମମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ କି ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଏଭଳି କୌଣସି ହରକତ୍ ହୋଇନଯାଉ ଯାହାକି ଆମ୍ଭକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ବିରାଟ ପାପି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଦେବ । ଯଦି ଆମର ଭିତି ହିଁ ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥିବ ଏବଂ ଆମେ ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ନିଜର (ପ୍ରକୃତ) ଲକ୍ଷ ମଣିନେବା ତେବେ ଆମେ କଦାପି ଆଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପାର ଭାଗୀଦାର ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ସ୍ପେନ୍ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ଗୋଟିଏ) ଦେଶ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହା ୟୁରୋପର ଦୁର୍ବଳ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥାଏ । କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ, ଜୀବନଜାପନ ଶୈଳୀର ସ୍ତର ଇତ୍ୟାଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ୟୁରୋପର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ଫ୍ରାନସ୍, ଜର୍ମାନୀ, ହଲାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଇଂଲଣ୍ଡ ତୁଳନାରେ ଏହାର ସ୍ତର ନିମ୍ନମାନର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ପାକିସ୍ତାନ ତୁଳନାରେ ଏହି ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥା ବେଶ୍ ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ଅଟେ । ଏହି କାରଣରୁ ଅନେକ ପାକିସ୍ତାନି କାରବାର ଓ ଚାକିରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଚାଲିଆସିଥାନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ କଥା ରହିଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାକିସ୍ତାନ ଛାଡ଼ିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧତା ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଧର୍ମକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିନପାରିବା ଅଟେ । **ଦ୍ୱିତୀୟ** ନିଜ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ଅଟେ । ଏଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଏହି କଥା କହି ଆସାଇଲମ୍ ନେଇଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ଥାୟୀବାସିନ୍ଦା ହେବାର ଭିଜା ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି କି ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାକିସ୍ତାନର ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ କି ସେଠାରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ କହିପାରିବେ କିମ୍ବା ଇସଲାମୀୟ ଉପାସନା ଓ ରୀତିନୀତି ପାଳନ କରିପାରିବେ । କେତେକ ଲୋକ ସଠିକ୍ ରୂପେ ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଉ କିଛି ଲୋକ (ନିଜ ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ) ଗୋପନ ରଖିଥାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ କି ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନଥାଏ । ମୁଁ ଅନେକ ଥର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି କି ଯଦି ପ୍ରକୃତ ଓ ସତ କଥା କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଧର୍ମ ନାମରେ ଆମ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟାଚାର ହେଉଅଛି କେବଳ ତାହା ହିଁ ଦର୍ଶାଯାଏ କି ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ମୋର ସେଠାରେ ରହିବା ମୋତେ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପହଁଚାଉଅଛି କିମ୍ବା ପହଂଚାଇବ ତେବେ ଏମାନେ ତାହା ବୁଝିଥାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କହିବାରେ କିମ୍ବା ଓକିଲମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ନିଜ କଥାକୁ ଅଧିକ ବଢାଇଚାଢାଇ କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହିପରି ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ଅଟଳ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନା କି ନିଜ ବୟାନ ବଦଳାଇବା ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମିଛ କହୁଥିବାର ପ୍ରଶାସନକୁ ସନ୍ଦେହ ହେବ । ଜଣେ ଅହେମଦି ତ ସାମାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ମିଛ କହିବାରୁ ନିବୃତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମିଥ୍ୟାବଚନକୁ ଶିରକ୍ କରିବା ସମତୁଲ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ଅହେମଦିଠାରୁ କଦାପି ଏହି ଆଶା କରାଯାଇନଥାଏ କି ସେ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ) ଆଉ କାହା ସହ ସମତୁଲ୍ୟ କରିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଥାଏ କି ମୁଁ ଏକେଶ୍ୱରବାଦର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାରୀ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଦାସତ୍ୱର ଦୀକ୍ଷିତ ଅଟେ ଏବଂ ଯୁଗର ସୁଧାରକ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଓ ମେହେଦି ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛି ତେବେ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏହି ମୂଳ ପାପ ଯେଉଁଥିରୁ ନିବୃତ ରହିବା ଏକେଶ୍ୱରବାଦୀର ପ୍ରଥମ କର୍ତବ୍ୟ, ବଂଚିବା ଉଚିତ୍ । ଏହିଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆତ୍ମମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍ କି ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଏଭଳି କୌଣସି ହରକତ୍ ହୋଇନଯାଉ ଯାହାକି ଆମ୍ଭକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ବିରାଟ ପାପି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଦେବ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ଧର୍ମ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଜନ୍ମମାଟି ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାଧ ହୋଇଛେ ତେବେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଅହେମଦିୟତ୍ ଅର୍ଥାତ ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅନ୍ତେ ଆମକୁ କେଉଁ ଜିନିଷକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ । **ଯଦି ତାହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିର୍ଦେଶ ମୁତାବକ ନୁହେଁ ତେବେ ଆମେ ସେହି ଲକ୍ଷ ହାସଲ କରି ନାହେଁ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ ନେଇ ଆମେ (ନିଜ) ଦେଶରୁ ପାଦ କାଢିଥିଲେ ।** ଯଦି ତାହା (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ) ନିର୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଅଟେ ତେବେ

ଆମେ ପଳାୟନ (ହିଜରତ୍)ର ଲକ୍ଷ ହାସଲ କରିନେଇଛେ ଏବଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ନିରନ୍ତର ଆମ ସହିତ ରହିଥିବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ ଭିତି ମିଥ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାଏ ଏବଂ ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଆମେ ନିଜର (ପ୍ରକୃତ) ଲକ୍ଷ ମଣୁଥାଉ ତେବେ ଆମେ କଦାପି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଓ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରୁଥିବା ଲୋକେ କଦାପି ତାହାର ଶିରକ୍ କରି ନଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜନ୍ମର ସତ୍ୟାସତ୍ୟକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ହୋଇଥାଏ । ଆମକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ତାହର ଚାକଚକ୍ୟରେ ମସଗୁଲ୍ ହୋଇଯିବା ଆମର ଲକ୍ଷ ନୁହେଁ । ଯଦି ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ କହିବା ମୁତାବକ ନିଜ ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ତେବେଯାଇ ଆମେ ପ୍ରକୃତ ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରିବା । ଏହି ସଂସାରକୁ ଆସିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିପାରିବା । ଏହି ସଂସାର ଓ ତାହାର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ତ ଆମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବି କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେ ଧର୍ମ ଓ ସଂସାରର ସୁଖରୁ ବଂଚିତ ରଖିନଥାନ୍ତି । ବରଂ ସେ ଆମକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି କି ମୋ'ଠାରୁ ଇହ ଓ ପରକାଳର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ (ମଙ୍ଗଳ) କାମନା କର । ଯେପରିକି ସେ କୁହନ୍ତି- **ରବ୍‌ବନା ଆତିନା ଫିଦ୍‌ଦୁନୟା ହସନତଉଁ ଓ୍ୱ ଫିଲ୍ ଆଖିରତି ହସନତଉଁ ଓ୍ୱକିନା ଅଜାବନ୍ ନାର୍** । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି-

ମଣିଷ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇ ଗୋଟି ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋଡ଼ିଥାଏ । **ପ୍ରଥମ** ସଂସାରର କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଓ ପରୀକ୍ଷାର ଝଡ଼ ଆସିଥାଏ ସେଥିରୁ ବର୍ତି ରହିବା **ଦ୍ୱିତୀୟ** ମନ୍ଦ, କୁକର୍ମ ତଥା ଆଧାତ୍ମିକ ରୋଗ ଯାହାକି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥାଏ, ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ସଂସାରର (କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ) ସୁଖ ଏହି କି ଯେ, ତାହା ଶାରୀରିକ ହେଉ ଅବା ଆଧାତ୍ମିକ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ମନ୍ଦ, ଅପନିନ୍ଦା ଓ ଅପକର୍ମରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା । ପ୍ରକୃତରେ **ରବ୍‌ବନା** ଶବ୍ଦରେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଇଶାରା ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ରବ୍‌ବନା କୁହେ ଅର୍ଥାତ ହେ ମୋ ଅଲ୍ଲାଃ ! ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ରବ୍‌ବନା ଶବ୍ଦ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ କି ସେ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରଭୁ ମଣିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅତିଷ୍ଟ ହୋଇ ସେ ଏହି ପରାକର୍ମୀ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶରଣକୁ ଆସିଅଛି । ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକୃତ ନମ୍ରତା ଓ ଦରଦ ବ୍ୟତୀତ ମଣିଷ ହୃଦୟରୁ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇନଥାଏ । ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ଅସଲରେ ମଣିଷ ନିଜର ଅନେକଗୁଡ଼ାଏ ପ୍ରଭୁ ତିଆରି କରି ବସିଥାଏ, ନିଜର ବାହାନା ଓ ଛଳନା ଉପରେ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରଷା ଥାଏ ଏବଂ ତାହା ହିଁ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ଯଦି ତାହାକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଓ ବାହୁବଳ ଉପରେ ଗର୍ବ ଥାଏ ତେବେ ତାହା ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ଯଦି ତାହାକୁ ନିଜ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ଧନସମ୍ପତି ଉପରେ ଅହଂକାର ରହିଛି ତେବେ ତାହା ହିଁ ତାହାର ପ୍ରଭୁ ଅଟେ । ତେବେ ଏହିପରି ସହସ୍ର ମାଧ୍ୟମ ତାହା ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେସବୁକୁ ବର୍ଜନ କରି ଓ ସେଥିରୁ ଅତିଷ୍ଟ ହୋଇ ସେ ପ୍ରକୃତ ଓ ଏକ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ରବ୍‌ବନାର ଉଚ୍ଚାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରଦ ଏବଂ ହୃଦୟକୁ ତରଳାଇବା ପରି ଶ୍ୱରରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ବୁଝିନଥାଏ । ପ୍ରକୃତ ରବ୍‌ବନା ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରଦ ଏବଂ ହୃଦୟକୁ ତରଳାଇବା ପରି ଶ୍ୱର ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇଥାଏ । ସେ ଏହି ସତ୍ୟାସତ୍ୟକୁ ବୁଝିଥାଏ କି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରବ୍‌ବନା କହୁଅଛି ତେବେ ମୁଁ ଏକ ଏପରି ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଡ଼ାକୁଅଛି ଯେ ମୋର ପାଳନକର୍ତା, ତେବେଯାଇ ସେ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଭୁ (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ) ଚିହ୍ନିଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କରିଠାରୁ ନିଜ ମନସ୍କାମନା ଭିକ୍ଷା କରିଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି ତରଳ ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ଶ୍ୱରର ସହିତ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥନା କରି ରବ୍‌ବନା ଅର୍ଥାତ ପ୍ରକୃତ ଓ ଅସଲ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ଅଟ କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିଜ ଭ୍ରାନ୍ତଧାରଣା ଯୋଗୁଁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ସ୍ୱୀକାର କରିଥାଏ ଏବଂ କୁହେ ବର୍ତମାନ ମୁଁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ପିତୁଳା ଓ ଉପାସ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଜନ କରି ନିଷ୍ପାପର ହୃଦୟର ସହିତ ତୁମକୁ ନିଜର ପାଳନକର୍ତା ସ୍ୱୀକାର କରି ତୁମ ଶରଣରେ ଆସୁଅଛି ।

ଅତଃ ଏହା ଅଟେ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯାହାକି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କି ଆମେ ନିଷ୍ପାପର ଭାବରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବା, ତାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଓ ନିଜ ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝିବା । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏପରି ନିଜ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ତେବେ ସଂସାରର ସୁଖ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସହିତ ପରକାଳର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ହେବ । ବରଂ ସଂସାରର ସୁଖ ମଧ୍ୟ ମଣିଷ ପରକାଳର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ ହେବା

ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା କରିଥାଏ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା (ସେ) ସୁସ୍ଥ ରହିଲେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା ସଠିକ୍ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିବ । କାରଣ ଅସୁସ୍ଥ ମଣିଷ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଉପାସନା ହିଁ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିନଥାଏ । ଧନ ଥିଲେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି କୁରବାନୀର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର କର୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ଲାଭ ହୋଇପାରିବ ।

ସୁତରାଂ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଉପାସନାର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମକୁ ଏକଥା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହା ସେତେବେଳେ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ନିଜ ଜନ୍ମ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି- **ଓ୍ୱମା ଖଲକ୍ତୁଲ୍ ଜିନ୍ନା ଓ୍ୱଲ୍ ଇନ୍‌ସା ଇଲ୍ଲା ଲିୟାବୁଦୁନ୍** ଅର୍ଥାତ ଆମ୍ଭେ ଜିନ୍ ଓ ମାନବକୁ କେବଳ ନିଜ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛି ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅତଃ ଯେତେବେଳେ (ଆମେ) ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ନଜର କରିଥାଉ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଆଦେଶ ପରେ ଆଉ ଏକ ଆଦେଶ ଆମକୁ ଯେଉଁ ଦିଗକୁ ଟାଣିନେଇଯାଏ ତାହା ଏହି କି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ କଦାପି ପାସୋରି ଯାଅନାହିଁ । **ତୁମର ସାଂସାରିକ ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବାରୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ନା କଦାଚିତ୍ ସାଂସାରିକ କାମନା ପୂରଣ କରିବା ତୁମର ଲକ୍ଷ ହେବା ଉଚିତ୍** । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି-

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ଜିନ୍ ଓ ମାନବକୁ ଏଥିନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ କି ସେ ମୋତେ ଚିହ୍ନନ୍ତୁ ଏବଂ ମୋର ଉପାସନା କରନ୍ତୁ । ଅତଏବ ଏହି ପଙ୍କ୍ତିର ଅସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କରି ହୋଇଯିବା ଅଟେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ମଣିଷକୁ ଏହି ସ୍ତର ହାସଲ ନାହିଁ କି ସେ ନିଜ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ ସ୍ୱୟଂ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ କାରଣ ମଣିଷ ନା ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଏହି ଧାରାପୃଷ୍ଟକୁ ଆସିଅଛି ନା ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଯିବ । ବରଂ ସେ ସେହି ପରାକର୍ମୀ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏକ ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ । ଯେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଉତମ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ମଣିଷକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଏକ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । **ଯଦିଓ କେହି ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝନ୍ତୁ ଅବା ନବୁଝନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ନିଃସନ୍ଦେହ ମଣିଷ ଜନ୍ମର ଲକ୍ଷ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା ଓ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲିନ୍ନ ହୋଇଯିବା ଅଟେ ।**

ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଏହି ଲକ୍ଷକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖେ ତେବେଯାଇ ସେ ପ୍ରକୃତ ମୋମିନ୍ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସଂସାରର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ସାଜିଥାଏ । ଅତଃ ମଣିଷର ଶାରୀରିକ ତଥା ମାନସିକ ସାମର୍ଥ୍ୟ, ତାହାର ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଚଳିତ ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗର ଉଦ୍‌ଭାବନମାନ ତାହାକୁ ନିଜ ଜନ୍ମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଭ୍ରମିତ କରିନଦେଉ

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅହେମଦିମାନେ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତି କି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ମୁତାବକ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଯୁଗ ଅତିବାହିତ ହେବାପରେ ଇସଲାମର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସମୟରେ ଉଦୟ ହେବ । ଯେ ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଅନ୍ଧାରରୁ ଆଲୋକମୟ ପଥକୁ ଆଣିବା ସହିତ ଅଣମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଇସଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସହ ଅବଗତ କରିବେ ।

ଏହି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କୁ ଆସି ବର୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିର କର୍ତବ୍ୟ କି ସେମାନେ ଏହି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅହେମଦିମାନେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ନିଜ ସମ୍ପର୍କିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ ସହ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିର ଅମଳ, ତାହାର ଚରିତ୍ର, ଉପାସନାର ସ୍ତର ଏଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ କି ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିବ । ଏହା ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସ୍ଥଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରୁଥିବ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରର ମାର୍ଗ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ସହାୟ ହେବ । ଅତଃ ଏହି କଥାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିଙ୍କର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ ରହିଛି କି ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଜନ୍ମର ଲକ୍ଷକୁ ବୁଝିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝିବା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରିବା । ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ସହ ଅବଗତ କରିବା କି ସଂସାରର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟବର୍ତୀ କରିବା ପାଇଁ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ତାହାର ମଧ୍ୟବର୍ତୀ ମାର୍ଗ ଆପଣାଇବା ଉଚିତ୍ ନା କି ସେଥିରେ ସୀମାଲଙ୍ଘି

ଧ୍ୱଂସାଭିମୁଖେ ଆଗକୁ ବଢିବା ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଆଜକୁ ୪/୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବିଶ୍ୱର ଏଭଳି ଧ୍ୱଂସାଭିମୁଖ ହେବାର କଳନା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏକଥା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆଜି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ଯେପରି ଧ୍ୱଂସ ହେବା ମାର୍ଗରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛି ଏହାର ମୂଳ କାରଣ ଏମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି କି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଦେବ । ଯଦି କିଛି କ୍ଷତି ଘଟିଲା ତେବେ ତାହାର ପୂରଣ ସେମାନେ କରିଦେବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧର ଭୟଙ୍କର ତାଣ୍ଡବର ଚାଲିବ ସେତେବେଳେ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଦୃଢ ଦେଶମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଦେଶ ଯାହାର ଅର୍ଥନୀତି ଏତେଟା ସୁଦୃଢ ନୁହେଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ସଂଙ୍କଟାପର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଚାଲିଯିବ । **ଅତଃ ଯେଉଁସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦିମାନେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜ ଅମଳ ଓ ଦୁଆ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବାକୁ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରନ୍ତୁ କି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ହିଁ ବିଶ୍ୱକୁ ଧ୍ୱଂସ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ।** ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ତଥ୍ୟ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେଲେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ରାଜି କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, କେବଳ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ ତାହାକୁ ଇହ ଓ ପରକାଳର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ, ନା ସେ ନର୍କର ଅଗ୍ନିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇପାରିବ ବରଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆମ ଉପରେ ଏହି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ପକାଉଛି କି ନିଜ ଜୀବନ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ଗଢି ତୋଳିବା । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି-

ମନେରଖ କେବଳ ବୟତ କରିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ହାସଲ ହୋଇନଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରଚଳିତ ରୀତିପ୍ରଥାରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୋଇନଥାନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ବୟତର ମର୍ମ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟତ କରିବା ରୀତିପ୍ରଥା ବ୍ୟତିତୀ ଅନ୍ୟଥା କିଛି ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କି ବୟତର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୁରା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ? ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏହି କି ଯେ (ତୁମେ) ଧର୍ମପରାୟଣ ହୋଇଯାଅ । ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ବେଶ୍ ମନଯୋଗର ସହିତ ପାଠ କର ଏବଂ ତାହର ମର୍ମ ବୁଝ ତାପରେ ଅମଳ କର କାରଣ **ସୁନ୍ନତୁଲ୍ଲାଃ** (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନୀୟମ) ଏହା ଅଟେ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କେବଳ କହିବା ଓ କଥାରେ ଖୁସି ହୋଇନଥାନ୍ତି ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜରୁରୀ ଅଟେ କି ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରୁ ସେ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ନିବୃତ ରହିବା । **ଏହା ଏକ ଏପରି ସ୍ୱଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ କି ଆମେ ଦେଖିଥାଉ କି ମଣିଷ ମଧ୍ୟ କେବଳ କଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନଥାଏ ବରଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସନ୍ନିତ ହୋଇଥାଏ ।** ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ଓ ମିଥ୍ୟବାଦୀ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅନ୍ତର ରହିଥାଏ କି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବେଶ୍ ମନଗଢା କଥା କହିଥାଏ କିନ୍ତୁ କିଛି ଅମଳ କରିନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ମୁକାବିଲାରେ ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ମୁସଲମାନ ବଡ଼ପଣିଆ କଥା କହିବାରୁ ନିବୃତ ରହି ଅମଳ କରିଦେଖାଇଥାଏ । ଅତଃ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଦେଖନ୍ତି କି ମୋ ଭକ୍ତ ମୋର ଉପାସନରେ ମଗ୍ନ ହେବା ସହିତ ମୋ ଖାତିର୍ ମୋ ସୃଷ୍ଟି ସହ ନମ୍ର ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଦେବଦୂତ ତାହା ଉପରେ ଅବତିର୍ଣ୍ଣ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଯେପରିକି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶୃତି ରହିଛି ସେ ସଚ୍ଚୋଟ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ମୁସଲମାନ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ୍ କରି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି ।

ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର କର୍ତବ୍ୟ କି ସେ ସଚ୍ଚୋଟ ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସଂସାରର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପକୃତ ହେବା କି ତାହା ପରକାଳର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସହାୟ ହେବ । ଆମେ ନିଜ ଉପାସନାର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ହେଉ । ଧର୍ମ ପାଇଁ ଆମେ ନିଜ ଜନ୍ମମାଟିରୁ ପାଦ କାଢିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛେ ତେଣୁ ଏଠାକୁ ଆସି ଆମେ ନିଜ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳକାରୀ ହେବା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

6th April 2018